

ministeren sige, at hun vil udrede nogle midler til de aktiviteter, der skal pågå i 2004.

Men jeg synes, det er meget væsentligt at holde fast i også fra Folketingets side, at vi har en berettiget forventning om, at vi i vores uddannelsessystem og de steder, hvor vi i øvrigt mødes i den folkelige debat, i aviserne, i Folketingsalen, understreger, at det at imødegå de mekanismer, som er årsagerne til, at der kan være en folkelig accept – i nogle tilfælde endda bred folkelig accept – af overgreb mod befolkninger eller befolkningsgrupper, kræver, at vi her siger fra. Forudsætningen er ikke, og det tror jeg heller ikke hr. Jann Sjørnsen mener, at der er statslige midler afsat hertil.

Det skal dog ikke forstås på den måde, at vi i Venstre har et problem med, at der er midler afsat til generel oplysning om massedrab eller ulykkelige situationer, som verdenshistorien bringer så mange af.

Men jeg er nødt til at påpege, at noget af det, som vi i Venstre ikke finder er så hensigtsmæssigt i forslaget, er, at vi finder, at der er uforholdsvist meget fokus på holocaust, at vi finder, at der faktisk – jeg finder det i hvert fald meget klart – er et meget stort behov for, at man breder oplysningen ud i forbindelse med Auschwitzdagen til også at omfatte andre situationer i verdenshistorien, som har kostet, ja, hen mod 100 millioner menneskeliv.

Så det er med udgangspunkt i det konkrete forslag, at jeg henviser til, at vi ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Med hensyn til det sidste vil jeg godt understrege, at det fra Kristeligt Folkepartis side hele tiden har været tanken, at man selvfølgelig naturligt måtte fokusere på holocaust, men at det også skulle være folkedrab i bred forstand. Og hvis man ser på den første officielle markering den 27. januar i år, var der jo repræsentanter for ofre bl.a. fra folkedrabene i det tidligere Jugoslavien til stede på Københavns Rådhus. Der var også repræsentanter til stede fra Rwanda og flere andre steder, så det sigte skal bredes ud. Det må vi kunne blive enige om i hvert fald som minimum her i dag med debatten.

Kl. 18.25

Men når det er så vigtigt for os at fokusere på de statslige midler i forbindelse med vores beslutningsforslag, så er det jo, fordi de, der arbejder med de her ting, ikke mindst på den under-

visningsmæssige side af sagen har brug for fast grund under fødderne i forhold til at kunne planlægge og forbruge de statslige midler, der måtte blive afsat, på bedst mulig måde.

Og det er altså ikke særlig effektivt, hvis bevillinger til næste års Auschwitzdag skal fremkomme på samme måde som bevillinger til dette års er fremkommet, nemlig ved at jeg stiller et § 20-spørgsmål og presser på over for en minister, og så bliver der måske ganske få måneder før selve dagens afholdelse afsat 300.000 kr., som det skete i år. Det er drønineffektivt.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg gentager, at jeg forstod på undervisningsministeren, at der ville blive udredt midler til anvendelse i 2004. Jeg vil også meget gerne gentage, at jeg ikke ser nogen årsag til, at man kontinuerligt afsætter millioner til konkrete initiativer, sådan som det fremgår af forslaget, da jeg faktisk mener, at behov kan bevæge sig over tid. Faktisk mener jeg, at behovet i de nært kommende år kan være overvældende for at lave en ekstraordinær oplysning omkring de frygtelige ting, der er sket i Irak, hvorfor nogen fandt det nødvendigt at gribe ind, og hvordan man imødegår de forskellige overgreb mod befolkninger i fremtiden.

Det, jeg forholder mig til, er, at forslaget går ud på en kontinuerlig årlig bevilling på 5 mio. kr., og det kan vi ikke støtte i Venstre. Lige nøjagtig, som undervisningsministeren redegør for, så er der afsat midler til 2004.

Formanden:

Hr. Jan Sjørnsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg tror ikke, det er gået op for den komité, som er tiltænkt at skulle forberede Auschwitzdagen i 2004, at der er afsat midler og da slet ikke, hvor mange der i givet fald er afsat. Og det på trods af at evalueringen af dette års Auschwitzdag påpegede, at det var vigtigt, at man kom i gang tidligt med planlægningen, og hertil hører jo altså også en viden om, hvor mange midler der i givet fald er afsat. Ellers ved man jo hverken ud eller ind i forhold til, hvad man kan gøre, ikke bare i forbindelse med den officielle markering, men sådan at man opnår det, som udenrigsministeren understregede på dette års Auschwitzdag, nemlig at markeringen bør finde sted også